

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant cloppen des herts Iesu Christi. Dat LI. Capitel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vant cloppen des herts Iesu Christi,

DAT LI. CAPITEL.

Alſe d'andere ſagh te Sermoone gaf heeftſe met eenen clagenden Geest geſeyt tot den Heere. Ghy weet alderlieffſten dat ick nu wi ganschert herten gheerne het Sermoone ſoude hoozen/ten ware ick cranck ware. Waer op de Heere: Wildy niet lieffſte dat ick v pzeke: Ende ſp: ſeer geerne. Dus heeft haer de Heere nedergeſtelt op ſijn herte/ſo dat het herte van haer ſiele quam geboeght te worden aent Goddelijc herte. Als dan de ſiele daer een weynigh geruſt hadde/ſoo heeftſe int Goddelijc herte geboelt twee wonderlijcke ende ſeer ſoete cloppinghen. Ende de Heere ſepde tot haer: elck van deſe twee hert cloppinghen werckt door dzy manieren de ſalicheyt der menſchē. De eerſte hert cloppinghe oft pols werckt de ſalicheydt der ſondaren/want door den eerſten pols op d'eerſte maniere ſpreke ick Godt den Vader ſonder ophoutwen aen/hem tweerdelijcken verſoenende/ende tot barmherticheyt buggende. Op de tweede maniere ſoo ſpreke ick daer door alle miſn hepligen aen/booz henlieden de ſondaers door een broederlijcke getrouwicheyt ontſchuldighende / ende hem verweckende om booz de ſondaren te bidden. Op de derde maniere ſoo ſpreke ick daer door de ſondaers aen/henlieden barmhertelijcken tot leetweſen wederom roppende / ende met een ontwtſprekelijcke begeerte hun bekeeringe verwachten. Door den tweedē herten pols ſoo ſpreke ick ten eerſten aen Godt den Vader/ om hem met my te verheugen om dat

dat se den prijs van mijn bloet soo profistelijcken besteedt hebbe booz de verlossinghe der rechtbeerdigen/ in wiens herte ick my verheughe soo veel verschepden wellustigheden te hebben. Ten tweeden so spreke ick al het hemelsch heyz aen/ om te louen de loffelijckste handelinge der rechtbeerdighe: op dat sy my dancken booz alle de weldaden die ick hen gegont hebbe ende noch sal gonne. Ten derden soo spreke ick de rechtbeerdige seluer aen op veel verschepden manieren hen salichlyck feesterende/ ende ghetrouwelijck vermanende/ datse van daghe tot daghe/ van ure tot ure mogen boozts gaen. Ende ghelijck den pols oft slach van s'menschen herte niet en can belet worden doozt ghesicht oft gehoor/ oft dooz eenigh handtwerck/ oft hy en heeft altyt sijn beroersel: soo ooc noch hemel / noch aertrijck/ noch de regeringhe oft bestieringhe vande heele werelt/ en sullen dese twee polsen in mijn Goddelijck herte int minste tot het eynde des wereldts toe niet comen stillen oft temperen/ oft peuers in beletten.

Vande maniere hoe darmen den slaep vanden Heere vercrijghen sal.

DAT LII. CAPITTEL.

N dese dinghen heeftse eenen heelen nacht sonder slapen geweest/ waer dooz alsse soo weeck gheworden was datse nu crachteloos werdt/ heeftse dese weeckicheydt na haer ghewoonte opgeoffert den Heere tot eenen ewigen lof/ ende tot salicheydt van alle de werelt / met de welke de Heere medelijden hebbende heeft haer geleert datse hem met dese wozden aen

D 3 roepen